

ve demokrati, og der er utrolig mange spørgsmåls, som ikke vil være egnede til folkeafstemninger.

Dertil kommer, at det ville være meget svært at bære det samlede ansvar, også økonomisk, for en kommunalbestyrelse, hvis det er sådan, at man risikerede at få tæppet trukket væk under sig.

Endelig mener vi, at vejledende folkeafstemninger er noget, man skal omgås med meget, meget stor forsigtighed. Der er en modstrid, synes vi, i de to ord, der er sat sammen: »vejledende« og »folkeafstemning«. Det vil kun være i helt særlige situationer, man kan tillade sig at lave en vejledende folkeafstemning og så sige, at den er vejledende. Hvis man laver en folkeafstemning, må udgangspunktet efter vores opfattelse være, at så retter man sig efter det råd, man får, ellers bliver det let til grin, at man spørger befolkningen, og er man så uenig i befolkningens råd til politikkerne, så kan man bare vælge at sidde det overhørig.

På den baggrund skal jeg fra Socialdemokratiets side afvise forslaget, og jeg har lovet Det Radikale Venstres ordfører, hr. Anders Samuelson, der er forhindret i at være her, at meddele på Det Radikale Venstres vegne, at de også afviser forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Poul Nødgaard som ordfører.

Poul Nødgaard (DF):

Slet de samme negative holdninger til forslaget, som regeringen og nu også senest Socialdemokratiet har givet udtryk for, har vi ikke i Dansk Folkeparti.

For det første vil jeg sige til Enhedslisten, at jeg måske synes, at forslaget er lidt tyndt fremstillet. Vi kan jo alle sammen have lidt travlt, men jeg synes godt, man kunne have gjort lidt mere ud af forslaget; man har jo masser af plads at skrive på på indersiderne, så jeg synes godt, at man kunne have argumenteret lidt stærkere for forslaget.

Men jeg synes ikke, jeg vil jorde forslaget, sådan som hr. Ole Stavad netop har gjort, og som ministeren gjorde for et stykke tid siden.

Kl. 15.30

Det her forslag har reelt to elementer. Det første element er, at man skulle kunne udskifte et byråd eller et amtsråd midt i perioden. Som forslaget er fremstillet – og hvis hr. Ole Stavad også gad at høre efter – er det i realiteten uopnåeligt,

for man skal opnå 50 pct. af de stemmeberettigede ved et kommunalvalg for at kunne få lavet et omvalg.

Man må sige, at der jo kunne opstå sådan en situation i Danmark, at et byråd havde gjort sig forfærdelig upopulært, og tænk, så skal man forestille sig, at der skal samles 50 pct. Hvis det kunne lade sig gøre, ville det være udtryk for, at der altså er noget i den pågældende kommune, der er ravruskende galt – det kunne også være i et amt. Derfor synes vi ikke, at den del af forslaget er dårlig. Det synes vi sådan set heller ikke om forslag nummer to.

Vi fremsætter i næste folketingssamling nogle forslag om større udbredelse af folkeafstemninger i en lang række andre henseender end lige den, vi taler om her. Det, som man diskuterer med det her forslag, er jo kun, at man skal opnå 10 pct. af de stemmeberettigede, for at de kan få en folkeafstemning om et eller andet emne.

Der siger man fra regeringens side – de har ikke tid til at høre efter i øjeblikket, de er mere optaget af nogle andre forhandlinger – at det kun skal være en kommune, der kan stille forslag om en vejledende folkeafstemning. Og så spørger jeg i al min uvidenhed: Hvorfor pokker skulle det ikke lige så godt kunne være gældende, at borgerne kom og bad om en folkeafstemning om et emne?

Den socialdemokratiske ordfører fremfører så med ildhu, at det kan man bestemt ikke, for hvis den er vejledende, så skal man også følge den. Jeg kunne da godt forestille mig et afstemningstema f.eks. i de år, hvor forskellige kommuner lod skatten stige med ekspresfart, altså at man fik en afstemning om, hvorvidt det ikke var en idé, at kommunalbestyrelsen begyndte at sætte udgiftstrykket en lille smule ned. Det kunne f.eks. være et emne. Det kunne være et signal til den pågældende kommunalbestyrelsen om, at nu synes jeg altså, at I er lidt for dygtige.

Jeg vil også godt rejse et spørgsmål. Hr. Stavad har selv været medlem af diverse regeringer, og indimellem skete det, at en statsminister også som nu kunne trykke på en knap og udskrive et folketingsvalg på grund af en eller anden situation, der opstår. På samme måde kan jeg ikke helt forstå, at man – det er så vedrørende den første del af forslaget – vil gøre det fuldstændig umuligt for befolkningen også at komme og sige, at her har vi altså et klart ønske, for der er sket noget i vores kommune, som vi mener vi bør lave et nyvalg på. Og vil hr. Ole Stavad ikke give mig ret i, at det reelt er umuligt,